ברית מילה ומיניות הגבר

רני כשר

כאשר דנים בברית המילה, בעיקר בקרב אנשים שהם נימולים בעצמם, קשה להעלות את נושא המיניות הקשורה למילה, משום שבכל שיחה כזו, אינטרפטציות אישיות (מאד) עולות במחשבת הדנים, והדיון אינו יכול להיות דיון אקדמי טהור. לדוגמא, אחת התוצאות האפשריות של ברית המילה היא, שגברים נימולים מאוננים יותר, וזקוקים יותר למין אורלי לצורך סיפוקם.

הנתון הנ"ל הוא נתון שנובע מתוך סקרים, אנונימים כמובן, בקרב אוכלוסיה מעורבת, של נימולים ובלתי נימולים. בחברה שבה כולם נימולים, לא ניתן לערוך סקר כזה.

יתרה מזאת, הדיון בכל הנושא מכניס אותי (כאחד המתדיינים) למחשבות "בעייתיות". האם אני מאונן יותר מאחרים? פחות? אותו דבר? האם אני אוהב סקס אוראלי? האם אסגיר את נטיותי האישיות ביותר והרגלי המיניים, רק לצורך דיון אקדמי? אני מניח שכל אחד מהנשאלים על כך, לא יוכל להתייחס באובייקטיביות לנושא, גם בשל העובדה שלא ניתן לכמת הנאה, ובודאי לא לערוך השוואה עצמית בין מצב נימול ומצב בלתי נימול.

איך אוכל להוכיח (דבר שאני מאמין בו מאד), שלעורלה יש תיפקוד חשוב ביותר במיניות הגבר? איך אוכל להגיד זאת לאנשים ולנשים שסביבי, אשר כולם נימולים, וכולן מקיימות יחסי מין עם גברים נימולים? האם אוכל לאמר להם: "אתה לא נהנה מחיי מין כפי שהיית יכול אילו היית שלם!". או "את לא נהנית מחיי מין עם בן הזוג שלך, כפי שהיית יכולה אילו הוא היה בלתי נימול!".

בכל זאת, למרות הבעייתיות הקשה שבעניין, אנסה לסכם את טיעוני, המבוססות בעיקר על מאמרים שקראתי (וגם מחשבות שחשבתי), כדי להציג את הנושא בצורה האובייקטיבית ביותר שאוכל.

תפקיד העורלה אצל הילד לעורלה תפקידים שונים בחיי האדם, ואלו משתנים במשך חייו, בהתאם לבגרותו הגופנית. בתחילת חייו, העורלה צמודה לעטרת הפין, ומאפשרת רק לשתן לעבור דרך קצה הפין החוצה. בשלב זה תפקידה העיקרי לשמור על הפין, ובעיקר על העטרה, מלכלוך הנובע מהפרשות הצואה והשתן. לרוב אין העורלה נפרדת מהעטרה באופן ספונטני, ומתקפלת מעל ראש הפין, אלא לקראת גיל שלוש, ובמקרים רבים גם יותר מאוחר, אפילו עד גיל ההתבגרות. במשך כל הזמן הזה, העורלה המכסה את העטרה של הפין, שומרת על העטרה כאיבר פנימי, ועור העטרה נשאר דק, רך ולח.

רק לאחר שהעורלה מתחילה להתקפל אחורה, מתחילה ה"בעיה" של היגיינה, כאשר נדמה כאילו מתחת לעורלה, ועל העטרה, מתחיל להצטבר "לכלוך". ישנו ויכוח נוקב לגבי ה"לכלוך" הזה, שהרי הפין בגיל הזה בדרך כלל נמצא כל הזמן מאחורי תחתונים, ואינו בא במגע עם לכלוך חיצוני. ה"לכלוך" היחיד הנו תוצאה של הפרשת בלוטות חלב, הנמצאות על החלק הפנימי של העורלה. הפרשה זו נקראת "סמגמה", וההתיחסות אליה היתה תמיד כאל לכלוך.

אולם, מחקרים (לאו דוקא חדשים) מראים, שדווקא הפרשה זו מכילה חומרים אנטיביוטיים ונוגדנים, אשר שומרים על האזור שלא יהיה מזוהם מחיידקים.

לכן, כל עוד הילד שומר על היגיינה "נורמלית", ומתרחץ מידי פעם (גם אם לא כל יום), אין שום סיבה לסלק את הסמגמה, ועדיף להשאירה במקומה.

הטיפול היחיד (המומלץ ע"י איגוד הרופאים האמריקאים) הוא... לא לעשות כלום. מקלחת, או אמבטיה, ומים נקיים ללא סבון, מספיקים כדי לשמור על המקום נקי. יתרה מכך, מומלץ שלא לקפל בכוח את העורלה כדי לנקות את העטרה בסבון, משום שהדבר יכול לגרום לזיהומים, וזאת בשל היעדר ההפרשה המגינה של העורלה.

תפקיד העורלה אצל הגבר לקראת התבגרותו של הילד, מתחילים להתרחש שינויים באברי המין שלו, ואלו מתחילים לגדול. בשלב זה, ברוב המקרים, העורלה כבר מופרדת מהעטרה, והילד כבר חווה (יש להניח ששנים קודם לכן) בזקפות מדי פעם, במהלכם "יוצאת" העטרה מתוך העורלה, ולאחר מכן חוזרת חזרה למקומה. במקרים נדירים העורלה צמודה מידי, והזקפה מלווה בכאבים, אולם אלו מקרים יוצאי דופן, ובדרך כלל אין בעיות עם העורלה. בגיל זה ממשיכה העורלה לתפקד כמגן על ראש הפין. יש אמנם גברים שהעורלה נמשכת אל מעבר לראש הפין, והם צריכים לקפל אותה מעט כאשר הם משתינים, אולם בדרך כלל העולה מכסה על רוב העטרה, ושומרת עליה כפי ששמרה עליה עד כה.

תפקידה העיקרי של העורלה אצל הגבר הבוגר, הוא כמובן בזמן יחסי מין. כאמור, בעת הזקפה, מכסה עור העורלה את כל הפין, אשר מתארך בערך פי שניים, וגם נעשה עבה יותר. גם לאחר שהוא מכסה את הפין, נשארת העורלה כעור רפוי, אשר חלקו הקדמי מכוסה בשכבה רירית דקה, כמו החלק הפנימי של הלחיים, או החלק הפנימי של העפעפיים.

בעת קיום יחסי מין, המגע בין הפין לבין דפנות הנרתיק של בת הזוג, הוא בעיקר בעורלה. גם השכבה הרירית הדקה, וגם העובדה שעור העורלה רפוי, גורם לכך שלא נוצר חיכוך בין הפין לדפנות הנרתיק, ובזמן התנועה פנימה והחוצה, העורלה היא זו ש"סופגת" את המגע, ועוזרת בסיכוך המקום.

העורלה עצמה עשירה מאד בסיבי עצב, ובקצות עצבים, והתנועה הזו היא שגורמת לגבר את התענוג העיקרי בעת קיום יחסי מין. גם לאישה התענוג גדול יותר, משום שאין חשיבות כמעט לכמות חומרי הסיכה שהיא מפרישה, וכך התנועה של הגבר בתוכה אינה יוצרת חיכוך אלא הבדלי לחץ

בדפנות הנרתיק, ולכן החוויה עדינה ומרגשת יותר.
בעורלה יש קולטני עצבים מיוחדים, הנקראים "גופיפי מייזנר". הרופאים מאמינים, שעצבים אלו, כמו שהם מופיעים בקצות האצבעות, נמצאים שם כדי לגרום הנאה, כמו גם תחושה מעודנת. זה מאפשר כנראה לגבר, להנות בזמן יחסי המין זמן רב יותר בטרם הוא פולט, משום שהוא יכול להרגיש טוב יותר מתי הוא מגיע לסף האורגזמה.
עצבים אלו, הן בחלק החיצוני של העורלה, והן בחלק הפנימי, רגישים למגע עדין, ואילו אלו הנותרים בפין הנימול רגישים ללחץ בלבד. כך שהמנגנון ה"מקורי" של קיום יחסי מין הוא "מנגנון החלקה", ולא מנגנון החיכוך, כפי שקורה אצל גברים נימולים.
אצל גברים נימולים, עור הפין נעשה מתוח מאד בעת הזקפה, וזאת בשל העדר עור העורלה. במקרים רבים, כאשר ברית המילה נעשתה בצורה "טובה", כלומר מעט יותר מידי, ולא נשארת כמעט עורלה בבסיס העטרה, עלול הדבר להביא לכאבים בעת הזקפה, בשל העור המתוח, הצריך לתת תשובה להתארכות ולהתעבות של הפין. היות שהפין יבש לחלוטין, ואין כמעט עור רפוי, הרי שבעת החדירה והתנועות פנימה והחוצה, נוצר חיכוך בין עור הפין לדפנות הנרתיק.
כדי שהחיכוך לא יכאיב לשני בני הזוג, בת הזוג צריכה להיות מוכנה לכך היטב, כלומר מעוררת מינית מספיק, כך שהפרשות הנרתיק תשמשנה כחומר סיכה. היות שכמות קצות העצבים קטנה מאד (יחסית למה שהטבע יצר), דרוש זמן רב יותר עד לשלב בו הגבר מגיע לאורגזמה.
לעיתים, כאשר שלב זה מתארך עוד יותר, עלולים להיווצר סדקים וקרעים בעור הפין המתוח, ואפילו דימום. כמובן שכל האמור לעייל אינו קורה אצל גברים שלמים.
ומה עם עטרת הפין? העטרה, כלומר ראש הפין, נועדה מלכתחילה להיות איבר מוסתר ומוצנע, אשר נחשף רק לעיני בת הזוג, ורק בעת קיום יחסי מין.
דבר זה יוצר הקבלה עם איברי המין של האישה, ובעיקר הדגדגן (שהוא המקבילה של ראש הפין), אשר אינם חשופים כל הזמן לעיניים אחרות, גם כאשר בני הזוג מהלכים עירומים. רק לאחר שהפין מזדקף, וזאת עם תחילת יחסי המין, נחשף ראשו לעיני בת זוגו, והדבר מגביר את החוויה האינטימית. העטרה של הפין השלם, הינה רכה, לחה ועורה עדין, ומכוסה בקצות עצבים. אלו משתתפים גם-כן ביחסי המין, בשלבים המאוחרים יותר, כאשר החדירה נעשית עמוקה יותר, והתנועות חזקות יותר.
העטרה אצל גברים נימולים, אשר נחשפת לאוויר העולם מיד לאחר ברית המילה, אינה יכולה לשמש בתפקידה המקורי. עור העורלה מתיבש, ובשל החשיפה נעשה עבה יותר וקרני יותר. בעקבות כך, הוא נעשה פחות רגיש, משום שקצות העצבים נמצאים "עמוק" יותר מתחת לעור, ורק מגע חזק יכול לעוררם. אצל גברים נימולים, לרוב אין כמעט תחושה בעור העטרה.
מין אוראלי ואוננות העדפתם של גברים נימולים למין אוראלי, אנאלי או להגעה לאורגזמה לאחר טיפול ידני של בת הזוג, היא תוצאה של הצורך בהפעלת לחץ רב יותר על הפין, כדי להגיע לאורגזמה, דבר שמתאפשר טוב יותר בדרכים אלו, מאשר תוך כדי חדירה אל תוך הנרתיק.
האוננות אצל גברים שלמים מתאפיינת במגע בעורלה, בעוד שזכרים נימולים נוטים להפעיל לחץ על גוף הפין עצמו. בנוסף, האוננות אצל גברים נימולים אורכת זמן רב יותר, וזאת בשל היעדר הרקמה הרגישה של העורלה.
בתקופה הויקטוריאנית, ייחסו לאוננות תוצאות קשות מאד, והניחו שהיא גורמת למחלות שונות ומשונות. הדרך הטובה ביותר לפתור "בעיה" של אוננות, היתה ברית המילה, כשההנחה היתה שקשה יהיה יותר להגיע לאורגזמה, ולכן הילד יאונן פחות. אולם לאחר מכן הסתבר, שכריתת העורלה לא ביטלה את המוטיבציה לאוננות, ולא רק זאת, אלא שעתה צריך היה הילד להשקיע זמן רב יותר, ואולי גירוי חזק יותר, כדי להגיע לסיפוקו. בנוסף, הילדים (וגם המבוגרים) הנימולים, ממשיכים לאונן, אך נוטים לגמור מהר יותר ואינם שולטים היטב בעיתוי האורגזמה.
בעקבות האמור לעייל, מוצדקת אולי ההגדרה, שגברים נימולים הנם "קורבנות בלי ידיעתם".
עצוב אולי למי שכבר מלו אותו, אולם נותן תקווה לאלו שעדיין לא עברו את הניתוח המיותר.

אף מילה מס. 4

חדשות מהעולם

* חבר הכנסת ניסים זאב מש"ס, נתבע ע"י הורים לשלם תשעה מליון ש"ח פיצוי על נזק שגרם לבנם בעת ביצוע ברית מילה. חבר הכנסת טוען שבעקבות ניתוח שעבר הילד, חל שיפור ניכר בליקויים אסתטיים ותיפקודיים של איבר המין, ואם יש לו פגם כלשהו, הרי מדובר בפגם אסתטי "במקום המוסתר מעין כל".

* בג"ץ דחה את העתירה של "העמותה נגד חיתוכים באברי מין של תינוקות" נגד ברית מילה (ראה עמ' __), אולם קיבל מספר טענות של העמותה.

* במחקר שהופיע בעיתון הרפואי הבריטי (BMJ) הראו החוקרים ששעור מחלות מין מדבקות בארה"ב הוא מהגבוהים בעולם המערבי, ושליותר מ-68% מהאמריקאים יש איזושהי מחלת מין מידבקת, כולל הרפס, צהבת, איידס ועוד. נתונים אלו מעלים בספק את יעילותו של ניתוח המילה במניעת מחלות מין מדבקות, וזאת למרות שיש רופאים אמריקאים אשר עדיין מביעים טענה זו.

* בארצות רבות בעולם, בסקנדינביה, באירופה, בארה"ב, ואפילו בארצות אפריקאיות, קמו איגודים הפועלים להפסקת מנהג מילת הנשים במדינות אלו. מסתבר שאפילו בארה"ב, נמצאות 160,000 ילדות ונשים בסכנה שיעברו מילה, או שעברו כבר את החוויה של הטלת מום באברי מינן. במספר ארצות נחשבת מילת נשים כעברה על החוק, אשר העונש עליה הוא מאסר. עד היום, באף מדינה לא הוצא חוק האוסר על מילת גברים.

אף מילה מס. 4